Lekcija 6: Adaptivno stohastičko i prediktivno upravljanje

Prof.dr.sc. Jasmin Velagić Elektrotehnički fakultet Sarajevo

Kolegij: Adaptivno i robusno upravljanje

2012/2013

Uvod

- Dizajnirati regulator koji reducira poremećaje što je moguće bolje.
- 2/66
- Stohastički modeli su korisni za opis poremećaja.
- Samopodesivi regulatori za stohastičke sisteme:
 - Adaptivni regulator zasnovan na minimumu varijance (MV regulator).
 - MA regulator (Moving Average).
- Nedostatak MV regulatora jest da njegova svojstva kritično ovise o periodu uzorkovanja (velik iznos frekvencije diskretizacije – velika varijanca u(k)).
- MV regulator se koristi za stohastičke sisteme i sisteme zahvaćene poremećajima bijelog šuma.
- MA regulator predstavlja generalizaciju MV regulatora.

Zasniva se na minimizaciji varijance izlaznog signala:

$$J_{MV} = E\{y^2(k)\}$$

- Algoritam regulatora temelji se na:
 - Optimalnom d-koračnom prediktoru (u koraku k daje predikciju izlaza procesa za trenutak k+d) ideja je poništavanje d koračne predikcije izlaznog signala procesa u trenutku k (d kašnjenje procesa).
 - Minimalnoj pogrešci predikcije (minimizacija varijance pogreške predikcije).
- Pogreška predikcije:

$$\tilde{y}(k+d|k) = y(k+d) - \hat{y}(k+d|k)$$
 (1)

- U izrazu (1) oznake imaju sljedeća značenja:
 - $\triangleright y(k+d)$ izlazni signal procesa u trenutku k+d.

- $\hat{y}(k+d\mid k)$ estimirani izlazni signal procesa u trenutku k za trenutak k+d na temelju poznatih signala do k-tog trenutka.
- $\widetilde{y}(k+d\mid k)$ pogreška predikcije za trenutak k+d na temelju poznatih signala do k-tog trenutka.
- Algoritmom se traži:

$$E\{\widetilde{y}^{2}(k+d\mid k)\} = \min$$
 (2)

gdje je E matematičko očekivanje.

Matematički opis modela procesa:

$$A(q^{-1})y(k) = q^{-d}B(q^{-1})u(k) + C(q^{-1})e(k)$$
 (3)

gdje je:

$$e(k)$$
 bijeli šum sa $E\{e(k)\}=0$ i $E\{e^2(k)\}=\sigma_e^2$

Matematički model procesa (3) može se napisati kao:

$$y(k+d) = \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})}u(k) + \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k+d)$$
(4)

 Drugi dio na desnoj strani modela (4) predstavlja MA (Moving Average) dio odziva.

■ Za ulazni signal u(k) = 0 (ARMA model) izlazni signal ima oblik:

$$y_{MA}(k+d) = \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k+d) = \Gamma(q^{-1})e(k+d)$$
 (5)

gdje je:

$$\Gamma(q^{-1}) = 1 + \gamma_1 q^{-1} + \gamma_2 q^{-2} + \dots$$

polinom beskonačnog reda nastao dijeljenjem polinoma C i A (konvergira uz C koji je Hurwitzov polinom).

• e(k) se određuje iz prethodne realizacije izlaznog signala:

$$e(k) = \frac{A(q^{-1})}{C(q^{-1})} y(k) = [\Gamma(q^{-1})]^{-1} y(k)$$
 (6)

i ne može se predvidjeti signal na temelju prethodnog.

Dijeljenjem jednadžbe na dio do trenutka k (poznati dio) i nepredvidivi dio u trenutku k dobiva se:

$$y_{MA}(k+d) = \underbrace{e(k+d) + \gamma_1 e(k+d-1) + \ldots + \gamma_{d-1} e(k+d) + }_{\text{Nepredvidivi dio u trenutku } k} + \underbrace{\gamma_d e(k) + \gamma_{d+1} e(k-1) + \gamma_{d+2} e(k-2) + \ldots}_{\text{Poznato u trenutku } k}$$

U trenutku k predikcija se može obaviti korištenjem poznatog dijela:

$$\hat{y}_{MA}(k+d \mid k) = \underbrace{\gamma_d e(k) + \gamma_{d+1} e(k-1) + \gamma_{d+2} e(k-2) + \dots}_{\text{Poznato u trenutku } k}$$
(7)

 Pogreška predikcije MA procesa određena je nepredvidivim dijelom u trenutku k:

$$\tilde{y}_{MA}(k+d | k) = y(k+d) - \hat{y}_{MA}(k+d | k)$$

$$\hat{y}_{MA}(k+d\mid k) = \underbrace{e(k+d) + \gamma_1 e(k+d-1) + ... + \gamma_{d-1} e(k+1)}_{\text{Nepredvidivo u trenutku } k}$$

Faktorizacijom polinoma dobiva se:

$$y_{MA}(k+d) = \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k+d) = \Gamma(q^{-1})e(k+d)$$

$$= R'(q^{-1})e(k+d) + \frac{S(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k)$$
(8)

(8)

gdje su:

$$R'(q^{-1}) = 1 + r_1^I q^{-1} + \dots + r_{d-1}^I q^{-d+1}$$

$$S(q^{-1}) = s_0 + s_1 q^{-1} + \dots + s_{n-1} q^{-n+1}$$

■ Iz izraza (8):

$$y_{MA}(k+d) = \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k+d) = \Gamma(q^{-1})e(k+d)$$

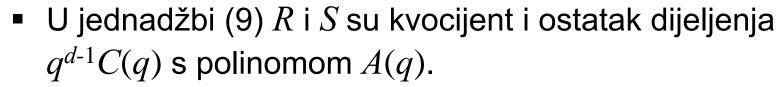
$$=R'(q^{-1})e(k+d)+\frac{S(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k)$$

dobiva se Diophantova jednadžba:

$$C(q^{-1}) = A(q^{-1})R'(q^{-1}) + q^{-d}S(q^{-1})$$

odnosno:

$$q^{-d}C(q) = A(q)R'(q) + S(q)$$
 (9)

 Optimalni prediktor dobiva se minimizacijom varijance pogreške predikcije:

$$E\{\tilde{y}_{MA}^{2}(k+d\mid k)\} = E\{[y_{MA}(k+d) - \hat{y}_{MA}(k+d\mid k)]^{2}\} = \min$$

Uvrštavanjem u ovaj izraz:

$$y_{MA}(k+d) = \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k+d) = R'(q^{-1})e(k+d) + \frac{S(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k)$$

$$y_{MA}(k) = \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k)$$

dobiva se izraz na sljedećem slajdu.

Optimalni prediktor

Minimizacija varijance pogreške predikcije – optimaln prediktor:

$$E\{\widetilde{y}_{MA}^{2}(k+d\mid k)\} =$$

$$= E\left\{ \left[R'(q^{-1})e(k+d) + \frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})} y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d \mid k) \right]^{2} \right\} = \min$$

$$E\{\tilde{y}_{MA}^{2}(k+d|k)\} = E\left\{ \left[R'(q^{-1})e(k+d) \right]^{2} \right\} + \\
+ E\left\{ \left[\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})} y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d|k) \right]^{2} \right\} + \\
+ 2E\left\{ \left[R'(q^{-1})e(k+d) \left[\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})} y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d|k) \right] \right\}$$

Optimalni prediktor

 Optimalni prediktor dobiva se minimizacijom varijance pogreške predikcije:

$$E\{\tilde{y}_{MA}^{2}(k+d|k)\} = E\{R'(q^{-1})e(k+d)\}^{2} + E\{\left[\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})}y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d|k)\right]^{2}\} + (10)$$

$$+2E\{\left[R'(q^{-1})e(k+d)\left[\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})}y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d|k)\right]^{2}\} + (10)$$

Sekvenca signala e nezavisna od varijable y
 (vremenski različiti trenuci, e je bijeli šum srednje
 vrijednosti 0).

Optimalni prediktor

■ Treći član sume u izrazu (10) je 0 zbog različitih vremena uzoraka e(k+d) u odnosu na y(k) i u(k).

Minimizacija – izjednačenje drugog člana sume s nulom, to jest:

$$\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})} y_{MA}(k) - \hat{y}_{MA}(k+d \mid k) = 0$$

Iz prethodnog izraza slijedi:

$$\hat{y}_{MA}(k+d \mid k) = \frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})} y_{MA}(k)$$
 (11)

Uz prediktor oblika (11) varijanca pogreške je:

$$E\{\tilde{y}_{MA}^{2}(k+d\mid k)\} = E\{[R'(q^{-1})e(k+d)]^{2}\} = (1+r_{1}'^{2}+...+r_{d-1}'^{2})\sigma_{e}^{2}$$

Ako se uzme ARMAX model procesa:

$$y(k+d) = \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k) + \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})} e(k+d)$$
$$= \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k) + y_{MA}(k+d)$$

tada predikcijska forma ARMAX modela procesa ima oblik:

$$y(k+d) = R'(q^{-1})e(k+d) + \frac{S(q^{-1})}{A(q^{-1})}e(k) + \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})}u(k)$$

Izražavajući y(k) za ARMAX model u obliku:

$$y(k) = q^{-d} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k) + \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})} e(k)$$

pogreška e(k) može se izraziti sa:

$$e(k) = \frac{A(q^{-1})}{C(q^{-1})} y(k) - q^{-d} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k)$$

Predikcijska froma ARMAX modela procesa ima oblik:

$$y(k+d) = R'(q^{-1})e(k+d) + \frac{S(q^{-1})}{A(q^{-1})} \left[\frac{A(q^{-1})}{C(q^{-1})} y(k) - q^{-d} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k) \right] + \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u(k)$$

Nakon sređivanja dobiva se sljedeća predikcijska forma ARMAX modela procesa:

$$y(k+d) = R'e(k+d) + \frac{S}{C}y(k) + \frac{B(C-q^{-d}S)}{AC}u(k)$$

$$= R'e(k+d) + \frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)$$
(12)

 Optimalni prediktor dobiva se iz minimuma varijance pogreške:

$$E\{\tilde{y}^{2}(k+d|k)\} = E\{[y(k+d)-\hat{y}(k+d|k)]^{2}\} = \min$$

Nadalje se dobiva:

$$E\{\tilde{y}^{2}(k+d|k)\} = E\{[R'e(k+d)]^{2}\} + E\{\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k) - \hat{y}(k+d|k)\right]^{2}\} + 2E\{[R'e(k+d)]\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k) - \hat{y}(k+d|k)\right]\}$$

 Zbog nekolinearnosti signala treći član je nula, a minimum se postiže izjednačavanjem s nulom drugog člana.

Izjednačavanje drugog člana s nulom daje:

$$\hat{y}(k+d\mid k) = \frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)$$

Uz ovakav prediktor pogreška slijeđenja je:

$$\tilde{y}(k+d|k) = y(k+d) - \hat{y}(k+d|k) = R'e(k+d)$$
 (13)

dok je njena varijanca:

$$E\{\tilde{y}_{MA}^{2}(k+d\mid k)\} = E\{[R'(q^{-1})e(k+d)]^{2}\} = (1+r_{1}'^{2}+...+r_{d-1}'^{2})\sigma_{e}^{2}$$

 Optimalni prediktor se može prikazati kao deterministički sistem s dva ulaza u(k) i y(k) te pogreškom predikcije koja je MA proces.

(14)

$$\hat{y}(k+d\mid k) = \frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)$$

$$y(k+d) = \tilde{y}(k+d|k) + \hat{y}(k+d|k)$$
 (15)

Izlaz procesa u prediktivnoj formi ima oblik:

$$\tilde{y}(k+d|k) = y(k+d) - \hat{y}(k+d|k) = R'e(k+d)$$
 (16)

 Komponente (14) i (15) su ortogonalne, budući da predikcija ovisi o slučajnim poremećajima do trenutka k, a pogreška o slučajnim poremećajima nakon trenutka k.

- Kriterij optimalnosti se može rastaviti u dva dijela.
- Za optimalni prediktor vrijedi:

$$E\{\widetilde{y}(k+d \mid k)\} = 0$$
$$E\{\widetilde{y}^{2}(k+d \mid k)\} = \min$$

(17)

 Optimalni prediktor je minimum varijancni estimator

- Koristi se za upravljanje stohastičkim sistemima.
- Signal upravljanja poništava d-koračnu predikciju izlaznog signala procesa y(k+d|k).

- Pretpostavka kauzalnog upravljanja: u(k) ovisi o y(k), y(k-1),...,u(k-1),u(k-2),..., tj. ne ovisi o budućim signalima y i u.
- Varijanca izlaznog signala prethođenog za d koraka:

$$y(k+d) = R'e(k+d) + \frac{S}{C}y(k) + \frac{B(C-q^{-d}S)}{AC}u(k)$$
$$= R'e(k+d) + \frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)$$

ima oblik dan na sljedećem slajdu.

 Varijanca izlaznog signala y(k+d) dana je na sljedeći način:

$$E\{y^{2}(k+d)\} = E\{[R'e(k+d)]^{2}\} + E\{\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)\right]^{2}\}$$
$$+ 2E\{[R'e(k+d)]\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k)\right]\}$$

- Zadnji sumand je nula zbog različitih vremena uzoraka e(k+d) u odnosu na y(k) i u(k):
 - \triangleright *e* je signal bijelog šuma koji se ne može predvidjeti iz prošlih koraka y i u.
 - Očekivanje je nula.

Upravljanje po minimumu varijance bit će ostvareno uz:

$$\frac{S(q^{-1})}{C(q^{-1})}y(k) + \frac{B(q^{-1})R'(q^{-1})}{C(q^{-1})}u(k) = 0$$

odnosno:

$$B(q^{-1})R'(q^{-1})u(k) = -S(q^{-1})y(k)$$

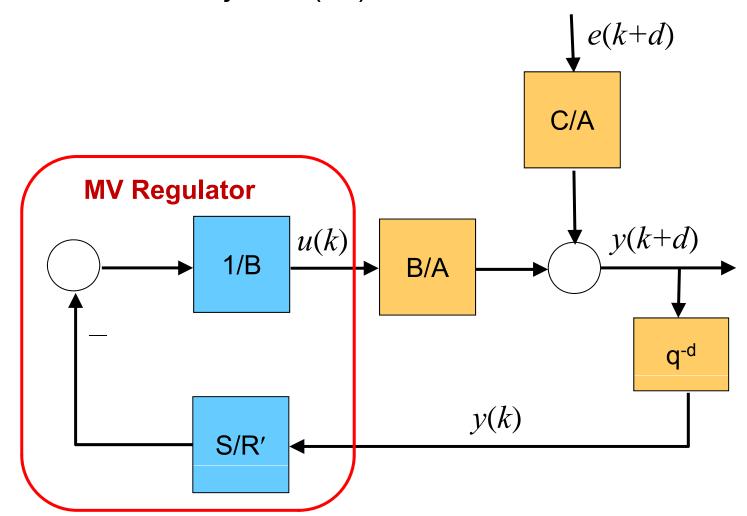
Zakon upravljanja po minimumu varijance je oblika:

$$u(k) = \frac{-S(q^{-1})}{B(q^{-1})R'(q^{-1})}y(k) = -\frac{S(q^{-1})}{R(q^{-1})}y(k)$$
(18)

gdje je: $R(q^{-1}) = B(q^{-1})R'(q^{-1})$

 Blokovski prikaz sistema sa regulatorom po minimumu varijance (18).

- Svojstva MV regulatora:
 - Posjeduje jedan stupanj slobode.
 - Nema unaprijednog djelovanja.
 - Djeluje na polove sistema, nule procesa se ne mogu premještati.
 - Polinomi R'i S određuju se rješavanjem Diophantove jednadžbe:

$$A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}B(q^{-1})S(q^{-1}) = B(q^{-1})C(q^{-1})$$

odnosno:

$$A(q)R(q) + B(q)S(q) = q^{d-1}B(q)C(q)$$

- Potreba postavljanja polova i nula procesa
- Uvrštavanjem upravljačkog signala (18) u ARMAX model procesa (3) može se odrediti utjecaj poremećaja e(k) na odziv y(k):

$$\left[A(q^{-1}) + q^{-d} \frac{B(q^{-1})S(q^{-1})}{B(q^{-1})R'(q^{-1})}\right] y(k) = C(q^{-1})e(k)$$

odnosno:

$$y(k) = \frac{B(q^{-1})R'(q^{-1})C(q^{-1})}{B(q^{-1})[A(q^{-1})R'(q^{-1}) + q^{-d}S(q^{-1})]}e(k)$$

$$= \frac{R(q^{-1})C(q^{-1})}{A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}S(q^{-1})B(q^{-1})}e(k)$$

Korištenjem Diophantove jednadžbe:

$$A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}B(q^{-1})S(q^{-1}) = B(q^{-1})C(q^{-1})$$

dobije se:

$$y(k) = \frac{BR'C}{BC}e(k)$$

za stabilan polinom C.

• Uz stabilan polinom B, tj. minimalno fazni proces B/A, pogreška regulacije jednaka je pogreški predikcije:

$$y(k) = R'(q^{-1})e(k)$$

 Prema tome, upotrebom algoritma upravljanja (18) signal na izlazu procesa zadovoljava jednadžbu:

$$y(k) = \frac{BR'C}{BC}e(k)$$

• y(k) će biti MA proces d-1 reda (polinom R je d-1 reda) s varijancom:

$$E\{\widetilde{y}_{MA}^{2}(k+d\mid k)\} = E\{[R'(q^{-1})e(k+d)]^{2}\} = (1+r_{1}'^{2}+...+r_{d-1}'^{2})\sigma_{e}^{2}$$

 U izrazu za varijancu, d predstavlja broj perioda diskretizacije potrebnih da se promjena s ulaza prenese na izlaz.

Regulator po minimumu varijance MV regulator s praćenjem referentnog signala

Nadalje se izrazu (12) oduzme s lijeve i desne strane referentni signal u_r(k + d):

$$y(k+d) - u_r(k+d) = R'e(k+d) + \frac{S}{C}y(k) + \frac{B(C - q^{-a}S)}{AC}u(k) - u_r(k+d)$$

Nakon toga se odredi varijanca dobivenog izraza:

$$E\{[y(k+d) - u_r(k+d)]^2\} = E\{[R'e(k+d)]^2\} + E\{\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k) - u_r(k+d)\right]^2\} + E\{\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k) - u_r(k+d)\right]^2\} + E\{\left[R'e(k+d)\right]\left[\frac{S}{C}y(k) + \frac{BR'}{C}u(k) - u_r(k+d)\right]\}$$

Regulator po minimumu varijance određen je sa:

$$B(q^{-1})R'(q^{-1})u(k) = C(q^{-1})u_r(k+d) - S(q^{-1})y(k)$$

odnosno:

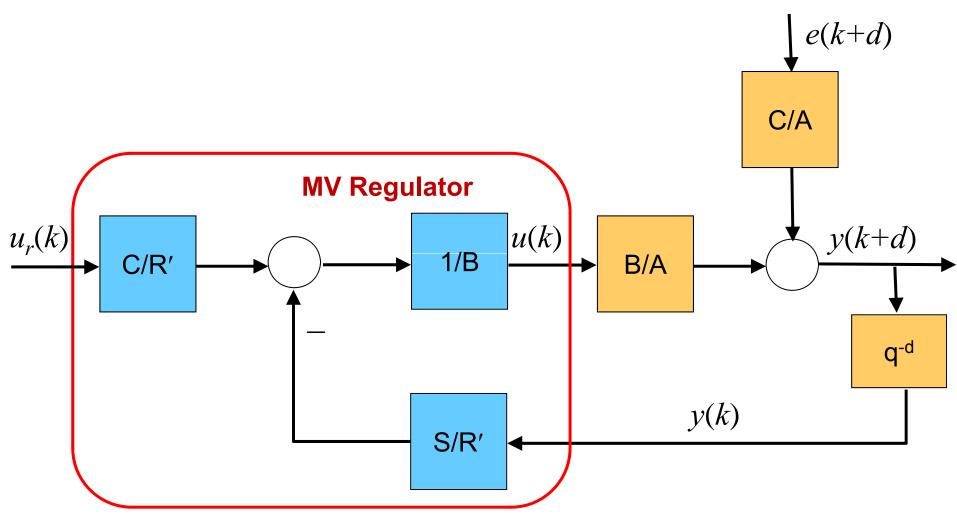
$$R(q^{-1})u(k) = C(q^{-1})u_r(k+d) - S(q^{-1})y(k)$$

Prema tome, konačni oblik regulatora po minimumu varijance je:

$$u(k) = \frac{1}{B(q^{-1})R'(q^{-1})} \left[C(q^{-1})u_r(k+d) - S(q^{-1})y(k) \right]$$
(19)

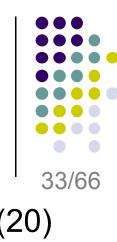
■ Regulator opisan jednadžbom (19) obično se koristi uz $u_r(k) = \text{konst.}$

Izlazni signal je oblika:

$$y(k+d) = \frac{BC}{B(AR'+q^{-d}S)}u_r(k) = \frac{BC}{BC}u_r(k)$$

- Karakteristični polinom zatvorenog kruga je BC.
- Uz pretpostavku da je C stabilan polinom, stabilan sistem upravljanja se postiže uz B/A minimalno fazni proces.
- Tada će biti:

$$y(k+d) = u_r(k)$$

 MV regulator s praćenjem determinističkog referentnog signala krati sve nule procesa.

- 34/66
- Mogu se očekivati problemi kod neminimalno-faznih sistema:
 - Nule procesa izvan jedinične kružnice.
 - Signal upravljanja se raspiruje.
- Potrebno faktorizirati polinom B:
 - $B = B^-B^+$, gdje je B^- polinom sa svim nulama izvan jediničnog kruga (slabo prigušenje) i B^+ polinom sa svim nulama unutar jediničnog kruga (dobro prigušenje).
 - Dobije se MA (Moving Average) upravljanje, tačnije suboptimalno upravljanje.

MA (Moving Average) upravljanje

 Korištenjem faktorizacije polinoma B i kraćenjem nula procesa unutar jedinične kružnice kod MV algoritma dobiva se MA algoritam.

MA zakon upravljanja:

$$u(k) = \frac{-S(q^{-1})}{B^{+}(q^{-1})R'(q^{-1})}y(k) = -\frac{S(q^{-1})}{R(q^{-1})}y(k)$$
(21)

gdje je $R = R'B^+$.

Ako se koristi ARMAX model uz rastavljanje polinoma B na stabilni i nestabilni dio:

$$A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}B^{-}(q^{-1})B^{+}(q^{-1})u(k) + C(q^{-1})e(k)$$

dobiva se Diophantova jednadžba oblika:

$$A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}B^{+}(q^{-1})S(q^{-1}) = B^{+}(q^{-1})C(q^{-1})$$

MA (Moving Average) upravljanje

- Polinomi R i S dobivaju se rješavanjem Diophantove jednadžbe.
- 36/66

- Svojstva MA upravljanja:
 - Red polinoma R' je $d+nb^+-1$
 - MA proces višeg reda od MV procesa:
 - Red MA procesa $d + nb^+$ 1
 - Red MV procesa d 1

- Indirektni MA algoritam.
- Početni podaci: poznat red polinoma na, nb i nc te period diskretizacije.

- Rekurzivni algoritam:
 - Korak 1. Estimacija parametara sistema:
 - ✓ mjerenje signala u(k), y(k)
 - \checkmark određivanje koeficijenata polinoma A, B i C
 - Korak 2. Proračun koeficijenata polinoma R i S rješavanjem Diophantove jednadžbe:

$$A(q^{-1})R(q^{-1}) + q^{-d}B^{+}(q^{-1})S(q^{-1}) = B^{+}(q^{-1})C(q^{-1})$$

Korak 3. Proračun algoritma upravljanja:

$$u(k) = \frac{-S(q^{-1})}{B^{+}(q^{-1})R'(q^{-1})}y(k) = -\frac{S(q^{-1})}{R(q^{-1})}y(k)$$

- Direktni implicitni MA algoritam.
- Zaobilazi prvi korak prethodnog algoritma.
 - Koeficijenti polinoma R i S rekurzivno se proračunavaju u bloku za identifikaciju parametara proces.
- Reparametrizacija modela procesa
 - Parametri regulatora se direktno pojavljuju u jednadžbi dinamike procesa
 - ✓ Do izraza se dolazi djelovanjem Diophantove jednadžbe na signal y_k :

$$Cy(k) = AR'y(k) + Sy(k-d)$$

= $R'[Bu(k-d) + Ce(k)]y(k) + Sy(k-d)$
= $Ru(k-d) + Sy(k-d) + R'Ce(k)$

Na kraju se dobiva:

$$y(k+d) = \frac{1}{C}[Ru(k) + Sy(k) + R'e(k+d)]$$

- MA direktna metoda algoritam
- Početni podaci: poznat red polinoma R i S te horizont predikcije d.
- Rekurzivni algoritam:
 - estimacija koeficijenata polinoma R i S
 - proračun algoritma upravljanja.

Karakteristike MA algoritma:

Razlika u odnosu na MV algoritam u broju nula koje krati:

$$\triangleright$$
 Uz $d = na - nb$

- √ krate se sve nule procesa
- \triangleright Uz d = na
 - ✓ ne krati se niti jedna nula procesa.
- Veliki signal upravljanja
 - Smanjenje signala uvođenjem u funkciju cilja dodatnih težinskih koeficijenata.

Općenita kriterijska funkcija:

$$J = E\{y^{2}(k) + \rho u^{2}(k)\}$$
 (22)

opisuje varijance izlaza i upravljačkih signala.

- Upravljački zakon koji minimizira kriterijsku funkciju (22) predstavlja LQG (Linear Quadratic Gaussian) regulator.
- Ako je $\rho = 0$ dobiveni regulator je MV regulator.
- Minimizacija funkcije (22) vodi ka regulatoru s fiksnim pojačanjem koji se može interpretirati u obliku postavljanja polova (pole placement).

Da bi se dobilo rješenje LQG problema, potrebno je prvo riješiti problem spektralne faktorizacije, to jest, naći normirani (monic) stabilni polinom n-tog reda P(q) koji zadovoljava jednadžbu:

$$rP(q)P(q^{-1}) = \rho A(q)A(q^{-1}) + B(q)B(q^{-1})$$

LQG regulator se nakon toga dobiva kao rješenje Diophantove jednadžbe:

$$C(q)P(q) = A(q)R(q) + B(q)S(q)$$
 (23)

■ Za postizanje jednoznačnog rješenja sa $\deg R = \deg S = n$ potrebno je načiniti neke daljnje restrikcije na rješenje dano jednadžbom (23).

Interpretacija jednadžbe (23) je da LQG regulator postavlja polove zatvorenog kruga u P(q), dano spektralnom faktorizacijom, i u C(q), koji karakterizira poremećaje.

- Daljnje restrikcije su povezane sa Teoremom 1. koji će se razmatrati kasnije.
- Procedura LQG dizajna može se također koristiti u sintezi samopodesivog regulatora (LQG STR).
- U vezi s tim promatrajmo model procesa:

$$A(q)y(q) = B(q)u(k) + C(q)e(k)$$
(24)

i kriterijsku funkciju stacionarnog stanja:

$$J = E\{(y(k) - y_m(k))^2 + \rho u^2(k)\}$$
 (25)

 Optimalni zakon upravljanja koji minimizira jednadžbu (25) za sistem opisan jednadžbom (24) dan je teoremom:

 Teorem 1. LQG upravljanje. Promatrajmo sistem opisan jednadžbom (24) i neka su A(q) i C(q)normirani polinomi stupnja n. Petpostavimo da C(q)ima sve nule unutar jedinične kružnice i pretpostavimo da nema netrivijalnih polinoma koji dijele A(q), B(q) i C(q). Neka je $A_2(q)$ najveći zajednički sadržilac polinoma A(q) i B(q) i neka su $A_2^+(q)$ polinom stupnja lkoji predstavlja faktor od $A_2(q)$ sa svim nulama unutar jedinične kružnice i $A_2^-(q)$ polinom stupnja m koji predstavlja faktor od A(q) koji ima sve nule izvan jedinične kružnice ili na jediničnoj kružnici.

• Prihvatljiv zakon upravljanja koji minimizira jednadžbu (25) sa $\rho > 0$ dan je sa:

$$R(q)u(k) = -S(q)y(k) + T(q)y_m(k)$$
 (26)

gdje su R i S polinomi stupnja n + m:

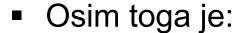
$$R(q) = A_2^{-}(q)\widetilde{R}(q)$$
$$S(q) = z^{m}\widetilde{S}(q)$$

pri čemu R i S zadovoljavaju Diophantovu jednadžbu:

$$A_1(q)A_2^{-}(q)\widetilde{R}(q) + q^m B_1(q)\widetilde{S}(q) = P_1(q)C(q)$$
 (27)

U prethodnoj jednadžbi je:

$$\deg \widetilde{R}(q) = \deg \widetilde{S}(q) = n \text{ i } \widetilde{S}(0) = 0$$

$$A(q) = A_1(q)A_2(q)$$

$$B(q) = B_1(q)A_2(q)$$

$$\tilde{B}(q) = B_1(q)A_2^+(q)$$

• Polinom P(q) je dan sa:

$$P(q) = A_2^+(q)P_1(q)$$

• U prethodnoj jednadžbi polinom $P_1(q)$ je rješenje problema spektralne faktorizacije:

$$rP_1(q)P_1(q^{-1}) = \rho A_1(q)A_2^-(q)A_1(q^{-1})A_2^-(q^{-1}) + B_1(q)B_1(q^{-1})$$

sa
$$\deg P_1(q) = \deg A_1(q) + A_2^-(q)$$

• Polinom T(q) je dan sa:

$$T(q) = t_0 q^m C(q)$$

gdje je

$$t_0 = P_1(1) / B_1(1)$$

Ovim je završen opis teorema.

(28)

Kombiniranjem prethodnih jednadžbi dobiva se:

$$A(q)B(q) + B(q)S(q) = A_2(q)P_1(q)C(q)$$

- LQG rješenje se stoga može interpretirati kao regulator s postavljenjem polova, gdje su polovi postavljeni u nule od A₂, P₁ i C.
- Regulator također ima svojstvo da A_2^- dijeli R.
- Ovo je primjer principa internog modela.
- Korištenje ovog principa implicira da je model poremećaja uključen u regulator.
- Za rješenje ovog problema sinteze potrebno je riješiti problem spektralne faktorizacije (28) i Diophantovu jednadžbu (27).

- Rješenje LQG problema dano Teoremom 1. je blisko povezano s problemom dizajna postavljanjem polova.
- 49/66

- Rješenje problema spektralne faktorizacije daje polove zatvorenog sistema.
- Drugi dio algoritma može se interpretirati kao problem postavljanja polova.

 Kod MV ili MA regulatora izlaz je prediktivan samo jedanput u budućnosti.

- Predikcijski horizont d je parametar u dizajnu.
- Prediktivni izlaz može se također računati za različite predikcijske horizonte i zatim koristiti u kriterijskoj funkciji.
- Prediktivni algoritmi upravljanja zasnovani su na pretpostavljenom modelu procesa i na pretpostavljenom scenariju za buduće upravljačke signale.
- Ovim se dobiva sekvenca upravljačkih signala.
- Samo se prvi signal primjenjuje na proces, te se nakon toga računa nova sekvenca upravljačkih signala kada se dobiju nova mjerenja.

 Regulator koji posjeduje navedena svojstva je regulator s uzmičućim horizontom (recedinghorizont).

- Postoje različite varijante prediktivnog upravljanja:
 - Modelsko prediktivno upravljanje.
 - Dinamičko matrično upravljanje.
 - Generalizirano prediktivno upravljanje.
 - Upravljanje zasnovano na proširenom horizontu,...
- Navedene metodologije nalaze veliku primjenu u upravljanju hemijskim procesima.

Predikcija izlaza

- Osnovna ideja u algoritmima prediktivnog upravljanja je ponovno napisati model procesa da postigne eksplicitan izraz za izlaz u budućnosti.
- Promatrajmo deterministički proces:

$$A^*(q^{-1})y(k) = B^*(q^{-1})u(k - d_0)$$

i uvedimo identitet:

$$1 = A^*(q^{-1})F_d^*(q^{-1}) + q^{-d}G_d^*(q^{-1})$$
 (29)

gdje je:
$$\deg F_d^* = d-1$$

$$\deg G_d^* = n-1$$

52/66

 Indeks d koristi se da indicira da je predikcijski horizont d koraka.

- Pretpostavlja se da je $d \ge d_0$.
- Polinomski identitet (29) može se koristiti za predikciju izlaza d koraka unaprijed.
- Slijedi da je:

$$y(k+d) = A^* F_d^* y(k+d) + G_d^* y(k)$$

$$= B^* F_d^* u(k+d-d_0) + G_d^* y(k)$$
(30)

Nadalje uvodimo:

$$B^*(q^{-1})F_d^*(q^{-1}) = R_d^*(q^{-1}) + q^{-(d-d_0+1)}\widetilde{R}_d^*(q^{-1})$$
(31)

U prethodnoj jednadžbi je:

$$\deg R_d^* = d - d_0$$
$$\deg \widetilde{R}_d^* = n - 2$$

• Koeficijenti od R_d^* predstavljaju prvih d - d_0 + 1 izraza odziva na pulsnu pobudu otvorenog sistema.

$$\frac{q^{-d_0}B^*}{A^*} = q^{-d_0}B^* \left(F_d^* + q^{-d} \frac{G_d^*}{A^*} \right)
= q^{-d_0}R_d^*(q^{-1}) + q^{-(d+1)}\widetilde{R}_d^*(q^{-1})
+ \frac{B^*(q^{-1})G_d^*(q^{-1})}{A^*(q^{-1})}q^{-(d+d_0)}$$
(32)

- Stupnjevi zadnja dva izraza su najmanje -(d+1).
- Slijedi da R_d^* je prvi dio pulsnog odziva, budući da je $_{55/66}$ $R_d^* = d d_0$.
- Jednadžba (30) može se ponovo napisati kao:

$$y(k+d) = R_d^*(q^{-1})u(k+d-d_0) + \widetilde{R}_d^*(q^{-1})u(k-1)$$

$$+ G_d^*(q^{-1})y(k)$$

$$= R_d^*(q^{-1})u(k+d-d_0) + \widetilde{y}_d(k)$$
(33)

- Izraz $R_d^*(q^{-1})u(k+d-d_0)$ ovisi o $u(k),...,u(k+d-d_0)$
- $\widetilde{\mathcal{Y}}_d$ je funkcija u(k-1), u(k-2),..., i y(k), y(k-1),...

• Varijabla $\widetilde{\mathcal{Y}}_d$ može se interpretirati kao ograničena predikcija od y(k+d) uz pretpostavku da su u(k) i budući upravljački signali jednaki nuli.

- Zbog toga izlaz u trenutku k+d ovisi o budućim (nadolazećim) upravljačkim signalima (ako je $d>d_0$), odabranom upravljačkom signalu i ranijim ulazima i izlazima.
- Ako je $d > d_0$ potrebno je načiniti određene pretpostavke o budućim upravljačkim signalima.
- Jedna od mogućnosti je pretpostaviti da će upravljački signal ostati konstantan, to jest da je:

$$u(k) = u(k-1) = \dots = u(k+d-d_0)$$
 (34)

• Drugi način je odrediti zakon upravljanja koji omogućuje da y(k+d) slijedi željenu vrijednost uz istovremeno minimiziranje upravljačkih napora preko predikcijskog horizonta, to jest da minimizira:

$$\sum_{l=k}^{k+d} u(l)^2 \tag{35}$$

- Treći način je pretpostaviti da će inkrement upravljačkog signala biti nula nakon nekog vremena.
- Ovo se koristi u generaliziranom prediktivnom upravljanju (GPC), koji se diskutira u nastavku.

Upravljanje s konstantnim nadolazećim upravljačkim signalom

- Promatrajmo jednadžbu (33) i pretpostavimo da je predikcijski izlaz jednak $y(k+d) = y_m(k+d)$.
- Ako pretpostavimo da jednadžba (34) vrijedi, tada u(k) treba biti odabran tako da je:

$$y(k+d) = (R_d^*(1) + q^{-1}\widetilde{R}_d^*(q^{-1}))u(k) + G_d^*(q^{-1})y(k)$$

Ovo daje sljedeći zakon upravljanja:

$$u(k) = \frac{y_m(k+d) - G_d^*(q^{-1})y(k)}{R_d^*(1) + \tilde{R}_d^*(q^{-1})q^{-1}}$$
(36)

- Ovaj upravljački signal se nakon generiranja dovodi na proces.
- U sljedećem intervalu uzorkovanja dobiva se novo mjerenje, nakon čega se ponovo primjenjuje jednadžba (36).
- Važno je napomenuti da se vrijednost upravljačkog signala mijenja radije negoli drži konstantnom, kako je pretpostavljeno u jednadžbi (36).
- Nakon toga se koristi upravljanje s uzmičućim horizontom.
- Napomenimo da se radi o upravljanju koje je vremenski promjenjivo, što je u suprotnosti s linearnim kvadratnim regulatorom sa fiksnim horizontom.

 Analizirajmo šta se događa sa zatvorenim sistemom upravljanja kada se jednadžba (36) koristi za upravljanje procesa:

$$A^*(q^{-1})y(k) = B^*(q^{-1})u(k-d_0)$$

- Sada je potrebno načiniti računanja sa unaprijednim operatorom pomaka, budući da se polovi u ishodištu mogu predvidjeti.
- Identitet jednadžbe (29) može se zapisati u formi operatora unaprijednog pomaka kao:

$$q^{n+d-1} = A(q)F_d(q) + G_d(q)$$
 (37)

Karakteristični polinom zatvorenog sistema je:

$$P(q) = A(q)(q^{n-1}R_d(1) + \tilde{R}_d(q)) + G_d(q)B(q)$$
(38)

gdje je:

$$\deg P = \deg A + n - 1 = 2n - 1$$

Jednadžba (37) može se ponovo napisati kao:

$$B(q)q^{n+d-1} = A(q)B(q)F_d(q) + G_d(q)B(q)$$

$$= A(q)(q^{n-1}R_d(q) + \widetilde{R}_d(q)) + G_d(q)B(q)$$

Slijedi:

$$A(q)\tilde{R}_{d}(q) + G_{d}(q)B(q) = B(q)q^{n+d-1} - A(q)q^{n-1}R_{d}(q)$$

Prethodni izraz daje:

$$P(q) = q^{n-1}A(q)R_d(1) + q^{n-1}(q^dB(q) - A(q)R_d(q))$$

- Ako je proces stabilan, slijedi iz (32) da zadnji izraz isčezava kada $d \rightarrow \infty$.
- Tako imamo:

$$\lim_{d\to\infty} P(q) = q^{n-1} A(q) R_d(1)$$

 Svojstva prediktivnog zakona upravljanja se ilustriraju u sljedećem primjeru.

- Primjer 1. Prediktivno upravljanje.
- Promatra se model procesa:

$$y(k+1) + ay(k) = bu(k)$$

Identitet jednadžbe (37) daje:

$$q^{d} = (q+a)(q^{d-1} + f_1q^{d-2} + \dots + f_{d-1}) + g_0$$

Slijedi da su:

$$F(q) = q^{d-1} + f_1 q^{d-2} + \dots + f_{d-1}$$

$$G(q) = (-a)^d$$

$$R_d = bF(q)$$

$$\tilde{R}_d(q) = 0$$

• Upravljački zakon, kada je $y_m = 0$, postaje:

$$u(k) = -\frac{(-a)^d}{b(1-a+\dots+(-a)^{d-1})}y(k) = -\frac{(-a)^d(1+a)}{b(1-(-a)^d)}y(k)$$
64/66

Karakteristični polinom zatvorenog sistema je:

$$P(q) = q + a + \frac{(-a)^d (1+a)}{1 - (-a)^d}$$

koji ima pol:

$$p_d = -\frac{1 + (-a)^d}{1 - (-a)^d}$$

• Ako je $a \le 0$ lokacija pola je dana sa:

$$0 \le p_d < -a \quad |a| \le 1$$
 (stabilan otvoreni sistem) $0 \le p_d < 1 \quad |a| \ge 1$ (nestabilan otvoreni sistem)

- Pol zatvorenog sistema za različite vrijednosti a i d prikazan je na sljedećoj slici.
- Primjer indicira da može biti dovoljna upotreba predikcijskog horizonta od pet do deset uzoraka.
- Moguće je generalizirati rezultat u ovom primjeru na sisteme višeg reda.
- Odziv zatvorenog sistema bit će sporiji ili će sistem biti nestabilan kada se predikcijski horizont povećava.

Pol zatvorenog sistema:

$$p_d = \frac{a^d - a}{a^d - 1}$$

kao funkcija d-a za različite a.

